

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2320/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Буквић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради исплате новчаног потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 950/20 од 19.05.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 950/20 од 19.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 950/20 од 19.05.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лебану П1 219/18 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име мање исплаћене зараде по основу рада у сменама за период од априла 2014. до септембра 2014. године исплати износе ближе описане у том делу изреке за сваки месец појединачно са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада за период од априла 2014. до септембра 2014. године исплати износе ближе описане у том делу изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 950/20 од 19.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер питање досуђивања накнаде за рад у сменама које је признато кроз увећање коефицијента за сменски рад према ПКУ за полицијске службенике и Закону о полицији није спорно у судској пракси и не захтева ново тумачење права.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 29.05.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је испод 40.000 евра у динарској противвредности.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић